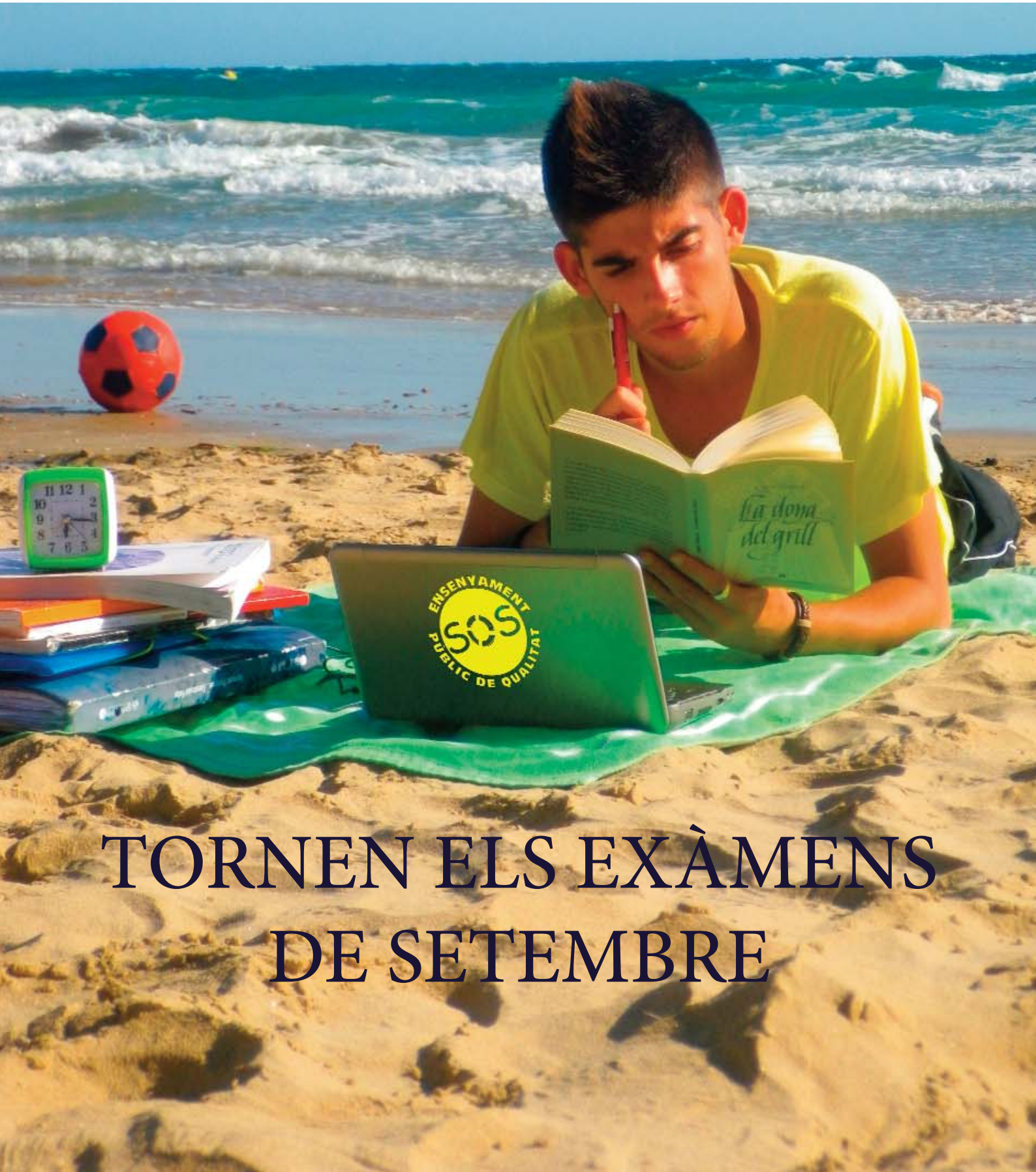

LA VEU JOVE

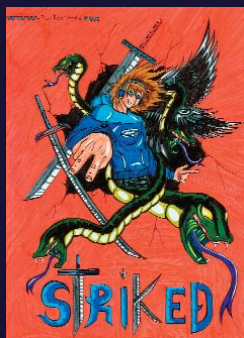
Revista de l'Institut Campclar

Número 27

Maig de 2012

TORNEN ELS EXÀMENS DE SETEMBRE

Fco. Javier Matos

La Veu Jove

Revista de l'Institut Camplar

EDITA

Departament de Llengua catalana i literatura

DIRECCIÓ

Jordi Tiñena

REDACCIÓ

Míriam Báez de Aguilar
Jesús Mª Borrallo
Hayat Bouazama
Nasima Chig
Sergi Ramos
Naomi Silva

laveujove@hotmail.com
<http://usuaris.tinet.cat/veujove>

COL·LABOREN

Montserrat Esporrín
Teresa Fortuny
Josep Lavilla
Juan Fran Moreno
Carmelo Moya
Josep Vicent Tortosa

Josep Lavilla (anys 70).
Oli.
Helena torna a Troia

Josep Lavilla (anys 70).
Oli.
Cavalcant els segles

SUMARI

LA NOTÍCIA

Exàmens de setembre. Jornada intensiva a ESO. Retallades a l'educació
Pgs. 3

ESPAIS PER DESCOBRIR

Ruta modernista de Tarragona
Pg. 4

MEDI AMBIENT

El canvi climàtic i els seus efectes
Pgs. 5

CONÈIXER L'ENTORN NATURAL.

El Montsant
Pg. 6

TRADICIONS POPULARS

El dia de la mona
Pg. 7

TRADICIONS DE SETMANA SANTA

Els passos de la processó de Tarragona

Pg. 8

CULTURES

Alfabet del món
Pg. 9

ENTREVISTA

Parlem amb Montserrat Esporrín
Pg. 10-11

ACTIVITATS AL CENTRE

Hominització. Rentar-se i vestir-se amb química. Visita de l'escriptor Pep Coll
Pg. 12

SORTIM

Teatre. Visita a Expotècnic. Colònies d'ESO
Pg. 13

SORTIM PER EUROPA

Anglaterra. França. Itàlia
Pg. 14

FEM

Comenius. Sant Jordi. Proves Cangur
Pg. 15

MÚSICA

18ena Mostra instrumental. Les escoles ens visiten
Pg. 16

ENTORN

Observatori social de Tarragona
Pg. 17

EL TEMA

Coneixen la ciutat, els alumnes?
Pgs. 18-19

LA CONTRA

Què fan els nostres exalumnes. M. Carmen Moreno, *maris*
Pg. 20

Torna setembre

Aquest curs el Departament d'Ensenyament ha reimplantat els exàmens de setembre per als alumnes d'ESO i de 1r. de batxillerat, que se celebraran a tot Catalunya els dies 4 i 5.

La mesura, que s'ha adoptat sense debat en la comunitat educativa, obligarà els centres a programar les proves i la seva avaluació, els alumnes a estudiar a l'estiu i les famílies a vetllar perquè els seus fills ho facin.

Tot i l'opinió generalitzada que les proves extraordinàries que es venien fent, una setmana després de les ordinàries, no tenien gaire sentit, no hi ha unanimitat sobre l'eficàcia dels exàmens de setembre. Com es pregunta una professora: "educarem en la constància i en l'esforç regular i continuat de l'alumne al llarg de curs? O més aviat fomentarem que al final del que realment es tracta és d'aprovar un examen i fes-t'ho com vulguis?"

Jornada Intensiva. ESO

El Departament d'Ensenyament ha fet públic el protocol que s'ha de seguir perquè els centres demanin fer jornada continuada el curs vinent.

El Consell Escolar de l'Institut Campclar, d'acord amb el claustre de professors, ha decidit demanar-ho per tal que l'horari escolar dels alumnes d'ESO sigui el curs pròxim de 8:30 a 15 h, com ja és el dels alumnes de FP i BAT.

Aquesta organització horària singular s'ha de sol·licitar amb l'acord del Consell Escolar de l'Institut i ha de documentar les millores pedagògiques i organitzatives que s'esperen aconseguir, així com l'anàlisi del seu impacte econòmic i en l'entorn social, i ha de con-

tenir els indicadors per a la seva avaluació. Si s'auoritzava, serà inicialment només per al curs 2012-2013, a la fi del qual se n'hauran d'avaluar els resultats.

Retallades a l'ensenyament públic

Malgrat que la Consellera d'Ensenyament afirma que l'objectiu és la reducció del fracàs escolar, el cert és que la Generalitat i el govern de l'Estat han dut a terme una política de retallades generalitzades en el sistema d'ensenyament públic que forçosament afectaran la qualitat de l'ensenyament. Entre les mesures que s'ha adoptat fins ara hi ha:

Supressió de professorat, malgrat l'augment d'alumnes; retallades pressupostàries, retallades de sou dels docents, augment del número d'alumnes per aula, retard en la cobertura de les substitucions (fins a dues setmanes sense professor substitut) o introducció de taxes per estudiar el grau superior de FP.

Amb el convenciment que l'educació és una eina fonamental per superar l'actual situació de crisi econòmica i social, i que l'ensenyament públic ha de garantir la cohesió social i la igualtat d'oportunitats d'infants, joves i ciutadania en general, i que una política de retallades no ajuda a avançar en aquesta direcció ens oposem a aquestes retallades i demanem que s'abandoni aquesta política i es recuperin les condicions per a un millor ensenyament.

Ruta modernista de Tarragona

La ciutat que va viure els anys del modernisme era una capital econòmicament i socialment força tançada. L'any 1896 tenia uns vint mil habitants, que el 1923 arribarien a uns vint-i-set mil, aproximadament. El modernisme que es va gestar a Tarragona va ser mesurat, senyorívol, refinat, poc amant de transgressions estètiques. Avui destaquem quatre obres d'aquest important corrent artístic: El teatre Metropol, el Mausoleu de Jaume I, l'edifici de l'antic escorxador i el convent de les Teresianes. Però la ruta consta de 25 peces: El Teatre Metropol, el cambril del convent dels Pares Carmelites Descalços, la capella de l'església de Sant Francesc, la Casa Ximenis, l'església de Sant Llorenç del Gremi de Pagesos de Sant Llorenç i Sant Isidre, el santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor, el Mausoleu de Jaume I, l'ostensori de la catedral, el Seminari, l'antic escorxador (Rectorat de la URV), la Casa Ripoll, la barana del Balcó del Mediterrani, la Casa Salas, la Casa Bofarull, el convent de les Teresianes (Col·legi Santa Teresa de Jesús), la Casa del doctor Aleu, l'edifici de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació, la Casa Rabadà o Casa Vallvé, la Casa Porta Mercadé, el Mercat Central, la plaça de braus (Tàrraco Arena Plaça), la fàbrica de la Chartreuse, el vell Hotel Continental, el rellotge del port i la Quinta de Sant Rafael

El Teatre Metropol

Josep Maria Jujol va adaptar, l'any 1908, les instal·lacions de l'escola del Patronat de l'Obrer fins a convertir-les en un teatre construït amb uns criteris decoratius i simbòlics poc habituals. L'esquelet de l'edifici era per a Jujol un vaixell simbòlic en forma de teatre.

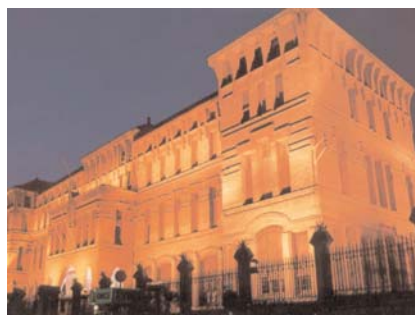

El Mausoleu de Jaume I

Lluís Domènech i Montaner va usar la simbologia d'una nau per allotjar les despulles del rei Jaume I. És una nau summament bella i luxosa, de pòrfir i guarnida amb mosaics. Es pot visitar al pati interior de l'Ajuntament.

Entrada lliure.

El convent de les Teresianes (Col·legi Santa Teresa de Jesús)

La façana d'aquest edifici de la Rambla és impressionant. El color vermellós dels murs, aconseguit a base de l'ús del maó, i la inclusió d'arcs

parabòlics a la seva porta d'accés parlen un llenguatge manifestament modernista. Les obres es van iniciar el 1992 i no van acabar fins al 1949.

L'escorxador

A la ciutat de Tarragona li feien falta diversos edificis públics que la fessin socialment i econòmicament més moderna i operativa. Un d'ells fou l'escorxador, situat a la part alta, a recer de l'antiga muralla romana. L'obra es va dur a terme entre els anys 1899 i 1901 seguint els plànols de Josep Maria Pujol i de Barberà. Avui és la seu del Rectorat de la URV.

Jesús M. Borrallo

El canvi climàtic ja afecta animals i plantes

El canvi climàtic i el progressiu procés d'escalfament que comporta no només està afectant el planeta terra en general i l'atmosfera, en particular, sinó també plantes i animals.

Segons un estudi de la revista *Nature Climate* s'ha detectat que per culpa del canvi climàtic hi ha algunes espècies d'animals (l'aranya de jardí, les abelles, els escarabats, les formigues, rèptils i amfibis petits...) i plantes, que han anat encongint-se. Un estudi demostra que algunes plantes s'han encongit entre un 3 i un 17 % per cada grau d'augment de temperatura. Moltes plantes tenen el seu cicle vital vinculat als canvis d'estació i com a conseqüència del canvi climàtic i l'escalfament poden perdre la seva sincronització amb el animals, ja sigui una abella o una papallona, essencials per a la seva supervivència.

També els animals són molt sensibles als efectes del canvi climàtic. Els canvis en l'hàbitat afecten el seu cicle reproductiu, evidentment essencial també per a la seva supervivència.

Un dels fets en què més s'han notat els efectes d'aquest procés de canvi és el de les migracions de moltes espècies d'aus cap al nord d'Europa a causa dels estius cada vegada més secs i la progressiva desertització, produïts per períodes de gran sequera, majoritàriament donats al sud d'alguns països. D'altra banda, uns hiverns més suaus interrompen els processos d'hivernació d'alguns animals i poden donar lloc al canibalisme entre els animals d'alguna espècie.

Efectes secundaris de l'escalfament global, com ara la disminució de la coberta de neu o la pujada del nivell del mar no només poden influir en les activitats humanes, sinó també en l'ecosistema. Com que la temperatura del planeta puja, els diferents ecosistemes varien i alguns animals es veuen obligats a abandonar el seu entorn per buscar-ne un altre on es donin millors condicions per viure, com els ossos polars.

EL CAS DE LA CIGONYA BLANCA

La cigonya és un dels animals afectats pel canvi climàtic del qual avui en dia estem començant a veure les conseqüències. Segons els ornitòlegs, no són tant els canvis de temperatura el que ha afectat la conducta migratòria de les cigonyes ja que aquestes aus, pel seu plomatge, poden resistir bé les temperatures fredes, sinó els nous hàbits alimentaris a què es veuen abocades, i prefereixen quedar-se a la Península Ibèrica.

Antany emigraven gairebé totes al continent africà per alimentar-se, especialment de llagosta, en països com Nigèria, Mali o el Txad, però segons han observat els experts ara les poblacions d'aquestes aus migratòries romanen en zones temperades d'Espanya, principalment al voltant dels rius i dels abocadors.

Naomi Silva

Excursió al Montsant

El passat 17 d'abril, els alumnes de biologia de 4t d'ESO i 1r de BAT, acompanyats pels alumnes de COMENIUS de 1r de BAT i els professors Dolors Botanch i Toni Panadero, van fer una sortida al Montsant per conèixer la flora i la fauna d'aquesta muntanya, armats amb un quadern d'activitats i un mapa topogràfic de la zona. Un cop allà van fer un petit herbolari, agafant fulles dels arbres i plantes del lloc. Més tard van anar a una cova. Allà van poder contemplar el paisatge muntanyós i van jugar a un joc que es deia el "El joc del silenci", al qual es juga com el propi nom indica.

Després els nois i noies van recollir mostres d'aigua per ajudar els companys del COMENIUS en el seu treball i després van tornar cap a l'institut.

El massís del Montsant

El Montsant és tot un símbol pel Priorat i de les comarques de Tarragona. No es tracta de la muntanya més alta ni tampoc és la més extensa, però la força de la seva orografia és inqüestionable. Es tracta d'un massís compacte, amb la major part del seu perímetre emmurallat per cingleres i roquissars de conglomerats oligocènics. Tots els pobles es troben a l'exterior. L'interior és el regne de la muntanya.

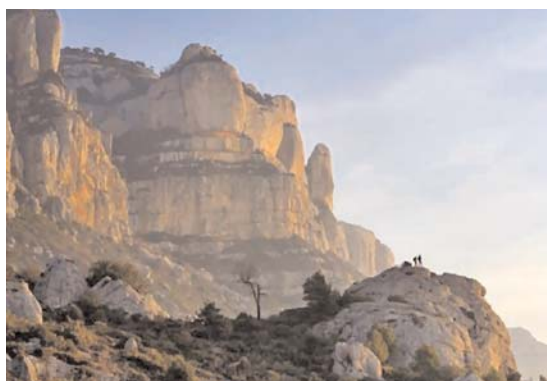
La relació espiritual que els homes han mantingut amb el Montsant durant segles li ha atorgat una condició molt especial. La fundació de la primera cartoixa de tota la Península Ibèrica —Scala Dei— i la intensa tradició eremítica, que ha perdurat fins a l'actualitat, són una bona prova del profund valor simbòlic de la muntanya. L'any 2002 va ser declarat Parc Natural per la Generalitat de Catalunya.

Flora:

El paisatge vegetal es compon d'una vegetació mediterrània amb una certa influència submediterrània i eurosiberiana. La vegetació potencial es reparteix entre els dominis d'alzines i els carrascars, que predominen en gran part del territori, i les rouredes.

Fauna:

Sense cap dubte, el Parc Natural de la Serra de Montsant acull una de les poblacions faunístiques més riques de Catalunya. La gran varietat d'ambients permet l'establiment d'una diversitat considerable d'espècies d'un elevat interès, no només per la seva abundància sinó per ser endèmiques o molt rares en la fauna catalana. Els animals més destacats d'aquesta fauna són la cabra salvatge, el porc senglar, la geneta, el gat fer, el falcó, l'àguila, el duc, la sargantana o l'escurçó. I a l'aigua, el barb, la truita o la perca.

La Guia Parker, la més influent del panorama internacional, situa entre els millors vins del món fins a 78 de la DO Montsant.

Els vins de Montsant evocuen les fragàncies dels seus paisatges. Als cellers de la denominació s'elaboren vins blancs sedosos, negres concentrats, rosats perfumats, vins dolços amb història, fins i tot de licorosos. El vi més important d'aquesta zona és el vi negre.

Sergi Ramos i Nasima Chig

El dia de la mona

Des d'uns quants mil·lenis abans de la nostra era, en les cultures mediterrànies, al principi de la primavera (en l'època de març) es feia una festa d'una setmana de durada coincidint amb la primera lluna plena de la primavera per celebrar el pas de l'hivern a la primavera. En aquestes festes es menjava pa sense llevat i es ballaven danses. Aquests patrons s'han registrat també en llocs tan separats com Gal·les (cultura celta) i el nord-est de Rússia

La Pasqua, des d'un punt de vista cristià, és la festa més important del cristianisme, tot i que popularment se celebra amb molta més intensitat el Nadal. En el calendari cristià, el diumenge de Pasqua celebra la Pasqua de Resurrecció, és a dir, la resurrecció de Jesucrist tres dies després de morir a la creu. L'endemà, dilluns, és el dia de la mona.

El nom prové de paraula àrab *munna* o del llatí *munus*, que vol dir regal. La mona de Pasqua és molt tradicional a Catalunya, Franja de Ponent, País Valencià i Múrcia. Al segle XVIII ja era l'obsequi clàssic del padrí als seus fillols i el número d'ous que tenia la mona corresponia a l'edat del nen fins a arribar als 12 anys. En aquest moment, potser com a punt final d'aquests obsequis, el número d'ous era de 13. Antigament la mona de Pasqua era coneguda com a coca de Pasqua, un dolç esponjós que solia menjar-se acompanyat de xocolata i ou dur.

La tradició de la mona de Pasqua s'aparella amb la dels flequers-pastissers, els quals fan autèntiques filigranes arquitectòniques amb la xocolata, i és des de mitjan del segle XIX que les mones perden llur senzillesa inicial i la seva presentació es fa més complicada, ja que s'ha d'enriquir amb ornaments de sucre caramel·litzat, ametlles ensucrades, confitures, crocant, anissos platejats i, naturalment, els ous de Pasqua pintats; tot això coronat per figures.

És tradició anar a menjar-la al camp amb la família i els amics. A Tarragona els llocs més tradicionals són la Font del Garrot i el Pont del Diable. Últimament, també el llit ajardinat del Francolí.

RECEPTA TRADICIONAL.

Ingredients:

- Per a la massa mare: 175 g de farina de força, 90 g d'aigua, 10 g de llevat fresc de flequer
- Per a la mona: 250 g de farina de força, 2 ous, 65 g de sucre, 30-40 ml d'aigua mineral, ratlladura de llimona, 25 g d'oli, la massa mare, cabell d'àngel i ous durs per decorar.

Preparació:

- Per a la massa: Es dissol el llevat amb aigua tèbia, i s'hi afegeix la farina. S'amassa fins a aconseguir una massa homogènia. Es forma una bola i es col·loca en un bol enfarinat i es deixa reposar durant dues hores en un lloc aïllat de corrents d'aire.
- Per a la mona: En un bol gran, s'hi barreja la farina amb els ous lleugerament batuts, el sucre, la ratlladura de llimona i la massa mare. S'amassa i mica en mica es va afegint la quantitat necessària d'aigua per tal que quedi una massa lligada (ni molt seca, ni molt humida, que no s'enganxi a les mans). S'hi afegeix oli i s'amassa uns 10 minuts fins que la massa l'absorbeixi tot. Aleshores es posa en un bol enfarinat i es deixa reposar durant tres hores en un lloc aïllat de corrents d'aire. Passat el temps de fermentació, s'estira al damunt d'una superfície enfarinada amb l'ajuda del corró i es forma un rectangle que sigui una mica més ample d'un extrem. Aleshores es posa el cabell d'àngel a l'extrem més estret, i es va enrotllant cap a l'extrem més ample. S'acaba d'estirar i s'uneixen els extrems i se li dona forma de corona, i finalment s'enforna a 180°C. Es posen els ous durs al damunt de la mona per decorar.

Els passos de la processó de tarragona

La processó de Setmana Santa és molt coneguda per tots. Hi participen les confraries portant els seus misteris. A la processó de Tarragona, més concretament el Divendres Sant, hi podem veure 19 misteris, dels quals el primer data de l'any 1930, sent l'únic d'abans de la Guerra Civil, anomenat el Cirineu, i el més nou de l'any 2008. Molts d'aquests misteris representen la vida de Jesús, però també n'hi ha d'altres que representen la Verge Maria, com és el cas del misteri de la Santíssima Verge de la Soledat. Els misteris han estat fets per 14 artistes diferents, que són tots autors catalans menys un.

EL CIRINEU.

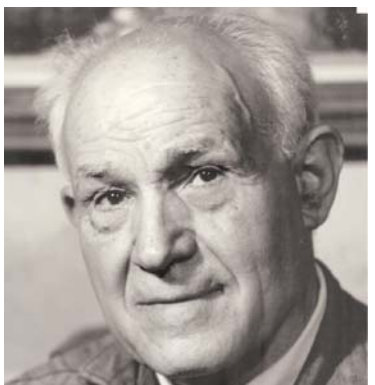
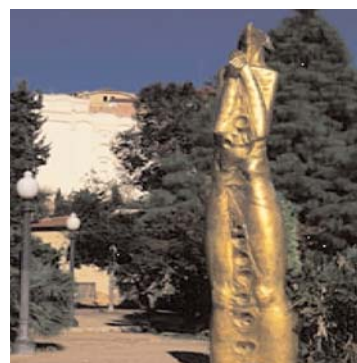
El Divendres Sant de 1930 els Natzenents sortien a la processó acompanyant el nou misteri El Cirineu, obra del barceloní Antoni Parera. El conjunt escultòric és d'una plasticitat excelsa i de bellíssima realització; mostra Jesús abatut pel pes de la creu, que Simó de Cirene l'hi ajuda a sostenir; sota l'atenta mirada d'un soldat romà, un esclau l'assota. Per aquest motiu se'l coneix també amb el nom de La Primera caiguda. Fou salvat de la destrucció durant la guerra civil. És l'únic misteri d'abans de la guerra (1936-

1939) que s'ha conservat sencer. La peanya, obra de Peris, està treballada amb motius geomètrics i florals; els daurats són de Cornadó; als costats porta els tres claus creuats. Les faldilles són negres, amb una sanefa floral en fil daurat; al frontal hi ha la creu vermella, símbol de la Germandat. Dotze canelobres amb forma de torxa i amb bombetes l'il·luminen. Originàriament el portaven al coll; ara va amb rodes espijats per vuit membres de la Germandat, tapats. L'acompanya el Cor d'Aspirants de la Germandat.

ARTISTES MÉS DESTACATS

Lluís M. Saumells Panadés (Gironella 1915 - Tarragona 1999). Escultor i pintor, es donà a conèixer a mitjans del segle passat. Exposà la seva obra a Espanya i també a França, Suïssa, Alemanya, Suècia i Amèrica del Nord. Fou premiat en múltiples certàmens i té obres en nombrosos museus. Saumells fou durant 37 anys el director de l'Escola Taller d'Art de Tarragona. Seves són les escultures del Jardí de la Reconciliació de Tarragona. És autor dels passos *El Jesús de la passió* (1993) i *El Descendiment de la creu* (1953. Amb Robert Bohigas).

Inocenci Soriano Montagut (Amposta 1893 - Barcelona 1979). Cursà estudis en el Taller d'Arts i Oficis Artístics de Barcelona, on fou company d'artistes com Joan Miró. Es traslladà a Salamanca on fou professor i director de l'Escola d'Arts i Oficis. Tornà a Barcelona el 1945 i obtingué la Càtedra d'Escultura de l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi. És autor de *El Crist dels Penitents* de la processó de Tarragona (1961).

Salvador Martorell Ollé (La Canonja 1895-1968). Inicià el seu aprenentatge d'escultor a Tarragona. El 1914 es traslladà a Barcelona i ingressà a l'Escola de Belles Arts. A París guanyà, el 1925, la Medalla d'Or de l'Exposició d'Arts Decoratives, i el 1929, la Medalla d'Or de l'Exposició Internacional de Barcelona. Va ser professor, el 1932, de l'Escola d'Art de Tarragona. És autor dels passos *El Sant Enterrament* (1940) i *El Sant Crist de la Sang* (1961).

Sergi Ramos

Alfabet del món

Al món hi ha hagut i hi ha una gran quantitat de signes d'escriptura, des dels basats en símbols conceptuals com els pictogrames dels jeroglífics egipcis, els cuneïformes sumeris o els ideogrames del xinès, fins a l'escriptura sil·làbica del japonès, passant per l'escriptura alfabètica, amb una gran varietat d'alfabets diferents, com el nostre alfabet llatí, el grec, el ciríl·lic, l'hebreu o l'àrab, entre molts altres.

	Minúscula	Mayúscula	Minúscula	Mayúscula
alfa	α	A	nu	ν
beta	β	B	xi	ξ
gamma	γ	Γ	omicron	ο
delta	δ	Δ	pi	π
épsilon	ε	E	rho(ro)	ρ
zeta	ζ	Z	sigma	σ
eta	η	H	tau	τ
theta (tita)	θ	Θ	ípsilon	υ
iota	ι	I	phi(fi)	φ
kappa	κ	K	ji o chi	χ
lambda	λ	L	psi	ψ
mu	μ	M	omega	ω

Alfabet grec

És el primer alfabet en el sentit estricte del terme, és a dir, un sistema d'escriptura amb caràcters diferents per a cada vocal i cada consonant. Actualment es fa servir per a escriure el grec modern i també per a designar unitats de diversos tipus (en matemàtiques, física, astronomia, etc.). D'origen semític, la primera inscripció coneguda és del s. VIII aC, però hi ha especialistes que avancen l'adopció cap al 1000 aC. S'escriu d'esquerra a dreta.

Ciríl·lic - Llatí	Ciríl·lic	Llatí	Ciríl·lic - Llatí	Ciríl·lic	Llatí
А а	А а	А а	Т т	Т т	T t
Б б	Б б	К к	Х х	Х х	H h
В в	В в	Л л	У у	У у	U u
Г г	Г г	Л л	Ф ф	Ф ф	F f
Д д	Д д	М м	Х х	Х х	H h
Е е	Е е	Н н	Ц ц	Ц ц	C c
Ё ё	Ё ё	Н н	Ч ч	Ч ч	Dz dz
Ж ж	Ж ж	О о	Ш ш	Ш ш	S s
З з	З з	П п	Щ щ	Щ щ	Sh sh
И и	И и	С с	Р р	Р р	R r

Alfabet ciríl·lic

Derivat de l'alfabet grec, els alfabets ciríl·lics moderns estan creats sobre la base del ciríl·lic rus establert l'any 1708 per Pere I, com a escriptura secular. La forma més perfeccionada i totalment fonètica de l'escriptura ciríl·lica és la forma sèrbia, de principis del segle XIX. Avui en dia el ciríl·lic es l'alfabet oficial a Rússia, Ucraïna, Bielorrússia, Bulgària, Sèrbia, Macedònia, i també Mongòlia. Els ciríl·lics contemporanis contenen entre 30 i 33 lletres.

خ	ح	ج	ث	ت	ب	أ
Xaa'	H'aa'	Jaa'	Thaa'	Taa'	Baa'	'Aa'
ص	ش	س	ز	ر	ذ	د
Saad'	Shaa'	Saa'	Zaa'	Raa'	Thaa'	Daa'
ق	ف	غ	ع	ظ	ط	ض
Qaa'	Faa'	Ghaa'	'Aa'	Thaa'	Taa'	Daa'
ي	و	ه	ن	م	ل	ك
'Yaa'	'Waa'	Haa'	Naa'	Maa'	Laa'	Kaa'

Alfabet àrab

L'alfabet àrab, altrament dit *alif* (d'àlif, la primera lletra de l'alfabet àrab), té característiques semblants a l'alfabet hebreu, i també és un *abjad*. Això vol dir que les vocals curtes no s'escriuen, sinó que s'han de deduir del context. És una escriptura lligada i cursiva, més que una successió de caràcters individuals. S'escriu de dreta a esquerra; no té majúscules i no es permet la divisió de la paraula a final de línia; en canvi, és possible allargar els traços d'unió entre lletres tant com es vulgui a fi que el text quedi alineat. Les consonants dobles s'indiquen amb un *tashdid*, (un símbol semblat a la 'w') sobre la lletra en qüestió. Té 28 consonants, signes vocàlics i ha estat un alfabet

adoptat per pobles no semítics (persa, afganès, malasi, bantús...).

あ	い	う	え	お
ka	ki	ku	ke	ko
さ	し	す	せ	そ
ta	ち	つ	て	と
な	に	ぬ	ね	の
は	ひ	ふ	へ	ほ
ま	み	む	め	も
や	ゆ	よ		
ら	り	る	れ	ろ
わ				を (w) o
ん				

Alfabet xinès

El xinès (汉语/漢語, 华语/華語, o 中文;; pinyin: hànyǔ, huáyǔ, o zhōngwén) és un membre de la família de llengües sinotibetanes. Encara que la majoria de xinesos veuen les varietats parlades com un mateix idioma, les variacions a la llengua parlada són comparables a les diferències entre les Llengües romàniques (per exemple, el català i el castellà); l'escriptura xinesa, però, també ha canviat al llarg del temps, encara que molt més lentament que la llengua parlada, i, per tant, manté molta més uniformitat.

Els primers caràcters de l'escriptura xinesa (4.500 signes) ja apareixen a la dinastia Shang (1400 aC). Des de la reforma de la dinastia Qin (s. III aC) fins al s. XX, quan hi ha una darrera simplificació, els caràcters xinesos augmenten fins a 50.000, 1.500 dels quals són apresos a l'escola bàsica. L'origen pictogràfic d'alguns signes és evident, però l'escriptura xinesa ha esdevingut sobretot semàntico-fonètica (logogrames). A partir de 1950 s'introdueix l'alfabet llatí. Aquest sistema d'equivalències entre el nostre alfabet i el xinès té 29 lletres.

PARLEM AMB MONTSERRAT ESPORRÍN

Una professora de música que toca totes les tecles.

Coordinadora pedagògica de l'Institut Campclar, fa 26 anys que és al centre

Què i on vas estudiar ?

Vaig estudiar la carrera de Música i la Llicenciatura de Geografia i Història. Els estudis de música els vaig fer entre Tarragona i Barcelona, ja que primer vaig estudiar amb una gran professora, la Consol Güell (mare del

nostre professor Pere Pons) i després vaig anar al Conservatori del Liceu i vaig tenir el privilegi d'estudiar amb el mestre Pere Vallribera i la professora de Música de Cambra, Maria Canela. Tinc molt bon record de tots tres. Pel que fa als estudis d'Història també els vaig fer a Tarragona i encara tinc relació amb professors que em van impartir classes. Penso que dels bons mestres no te'n oblidaràs mai.

Per què vas decidir fer classes de música?

Perquè després de fer uns cursos de Pedagogia Musical a l'Institut de Música Joan Llongueres a Barcelona, on vam estudiar Rítmica Dalcroze, vaig pensar que allò que havia après ho podria transmetre als nens i així potenciar la creativitat. He de dir que abans de treballar a l'institut, vaig fer classes de Música a tots els cursos de primària a la Salle-Torreforta durant quatre anys i allí vaig aplicar aquest mètode. La veritat és que ens divertíem molt. Així que ja no em vaig plantejar fer una altra cosa. Ara porto l'Orquestra de l'institut perquè m'agrada que els nostres alumnes experimentin què vol dir fer un concert i tocar en grup. Això també ens ajuda a formar-nos com a persones.

Si no haguessis sigut professora, què hauries volgut fer?

Sempre m'ha agradat fer classes, però si no hagués estat professora hauria triat alguna feina en què hagués de treballar amb persones.

Si ara hagués de començar, m'agradaria fer musicoteràpia amb malalts o amb nens amb deficiències motrius o psíquiques. En el nostre país encara es dóna poca importància al tema, però he de dir que, depenent de l'Associació Catalana de Musicoteràpia, s'ha constituït recentment l'Associació Catalana de Musicoteràpia de les comarques Tarragonines. Això ja és un pas endavant.

A part d'estudiar la carrera de música sabem que has estudiat una altra carrera i ara estas fent el doctorat. Explica'ns-ho.

Sí, tal i com he comentat abans vaig estudiar Geografia i Història. (Per cert, que en algunes assignatures vaig coincidir a classe amb el Magí). Quan vaig acabar la carrera de Música tenia molt clar que volia estudiar Història, ja que sempre m'havia agradat. Això d'anar als arxius i buscar documents que ens facin entendre millor el passat per poder veure un millor futur ho trobo molt interessant i alhora divertit. És per això que ara estic fent el Doctorat en Història de l'Art. Vaig buscar un tema en el qual pogués treballar d'una banda la Història i de l'altra la Música. Em feia il·lusió ajuntar les dues carreres i ara estic investigant, amb el Doctor Antonio Salcedo de la URV, la societat i els espectacles a Barcelona des de finals del segle XIX fins l'acabament de la Segona Guerra Mundial. És força interessant, entre d'altres aspectes, veure com va entrar el Jazz americà a Barcelona i quina repercussió va tenir en la societat de l'època.

Sabem que t'has dedicat a la gestió acadèmica de l'institut, quins càrrecs has tingut?

Sempre havia estat cap de Departament, fins que vaig ser tres anys Coordinadora d'Activitats i ara en porto cinc de Coordinadora Pedagògica. Això t'aporta una visió diferent de la vida de l'institut ja que has de conèixer tots els alumnes, i si cal les famílies, i veus que la societat que ens ha tocat viure és molt complexa i presenta molts problemes que després es transmeten a les aules.

Has pensat mai dedicar-te a la composició o a la interpretació?

Sempre he preferit la vessant pedagògica, això no vol dir que algun dia, quan tingui menys feina, faci alguna composició. Quant a la interpretació, crec que, com deia la meua professora Maria Canela, has de tenir una salut de ferro i has de saber compaginar molt bé la vida artística amb la familiar. Amb tot, he de dir que en acabar la carrera vaig fer alguns concerts i ara que tinc una filla que estudia violoncel, en algunes ocasions hem tocat en duet. Recordo una senyora que va assistir a una d'aquestes audicions que em va dir: "Que bonic veure tocar mare i filla". Si més no, va ser diferent.

T'hagués agradat fer classes d'Història de l'art en lloc de les classes de Música?

M'hagués agradat molt fer-ne, però he de dir que quan faig classe d'Història de la Música sempre procuro relacionar-la amb l'Art del moment, perquè la Música també és un Art, potser més abstracte, però no es pot separar de la realitat de cada època. Així que indirectament també faig Història de l'Art.

Què és la musicoteràpia? Imparteixes sessions per a la gent que ho necessita? Per a què serveix?

La Musicoteràpia és una ciència en què cures a través de la música, tenint en compte els aspectes cognitius, però sobretot els afectius i els emocionals. Mitjançant la música facilites la comunicació, l'expressió individual i la integració social. Evidentment, no fas ús de fàrmacs, però quan es treballa amb un pacient és bo estar en contacte amb psicòlegs i/o metges. Sempre que puc treballo algun aspecte de musicoteràpia a les aules, encara que potser ni tans sols ho saben, els alumnes, però dóna bons resultats. I sempre que algú m'ho ha demanat he intentat ajudar-lo. Millora les relacions interpersonals, ajuda a la comunicació, redueix l'estrès i estructura la forma de pensar i treballar. No vull dir que sigui la solució a tots els problemes psico-afectius però està comprovat que, com que la música produeix endorfines en el nostre cervell, ens trobem més bé.

Sabem que fa uns quants anys que acompanyes els alumnes de 1r de bat al viatge de fi de curs a Roma.

Si no m'equivoco crec que he anat deu anys de viatge de fi de curs, però una vegada vam anar a París i en una altra ocasió vam viatjar pel nord d'Itàlia i vam visitar Verona, Venècia i Florència.

Roma és molt bonic però no us avorreix anar sempre al mateix lloc?

No ens avorreix gens. Roma és una ciutat on hi ha molt per visitar, i d'altra banda sempre descobrim un raconet, un carreró o una façana que no havíem vist mai i això fa que per a mi sigui una ciutat entranyable i alhora desconeguda. A banda, he de dir que m'agrada molt tornar als llocs que he visitat i quan estem a Roma m'encanta sentir parlar l'italià. No oblidem que és l'idioma de la Música.

Com és l'actitud del alumnes?

En general bona, però a vegades ens agradaria que de tot allò que els expliquem ja en tinguessin una petita idea perquè ho poguessin entendre millor, però això és fruit dels plans d'estudi en què no es dóna gaire importància a l'Art. He d'afegir, però, que sempre tenim alumnes que no paren de preguntar i d'interessar-se pel que estan veient. Això és molt agraït, ja que els professors el que volem és que els alumnes, a banda de divertir-se, també treguin un màxim profit del viatge.

Ens podries explicar alguna anècdota divertida que us hagi passat?

Una vegada, visitant la Fontana de Trevi hi va haver molt d'enrenou i no sabíem per què. Després vam veure que per allí passejava el tenor Luciano Pavarotti, tothom va correr a veure'l i a demanar-li un autògraf. Però després de fins i tot parlar amb ell, vam haver de descobrir als nostres alumnes que aquesta persona era un doble que imitava el gran cantant. Per cert, ho feia molt bé! Jo, per seguir la broma, també li vaig demanar un autògraf.

Vols afegir alguna cosa més?

M'agradaria dir que a banda dels estudis i la feina, també sóc aficionada al Nàstic, tot i que aquest any no passa pels millors moments, i que sempre que tinc ocasió col·lecciono instruments ètnics. Moltes gràcies per la vostra feina.

Míriam Báez

Hominització: Jaciment d'Atapuerca

Dintre de la Unitat Didàctica sobre Prehistòria de la matèria de Geografia i Història, l'alumnat de 1r de l'ESO va participar el 22 de febrer en una xerrada centrada en l'estudi de restes humanes trobades al jaciment arqueològic de la Serra d'Atapuerca.

Aquest jaciment és un dels principals indrets del món per a l'estudi de l'evolució humana. Per parlar sobre el tema ens va visitar Marina Lozano, doctora i investigadora de l'Institut Català de Paleocologia i Evolució de la Universitat Rovira i Virgili, que treballa a l'estiu en els jaciments d'Atapuerca. Marina Lozano ens va explicar com excaven les restes humanes i de quina manera s'analitzen després; com es fan els estudis anatòmics, com s'identifica

l'edat i el sexe, la identificació de les espècies o l'anàlisi de patologies de les restes trobades. Així, es va poder veure com és el treball arqueològic en les seves dues vessants principals: treball de camp i de laboratori.

L'alumnat va restar molt atent a totes les explicacions i en acabar va fer un fum de preguntes que deixaren palès el seu interès i curiositat sobre quin és el nostre origen com a espècie.

Josep Vicent Tortosa

Rentar-se i vestir-se amb química

Adreçada als alumnes de 1r i 2n del batxillerat científic, el dia 20 de març Carme Aguilar va fer aquesta xerrada centrada en analitzar la presència de productes químics en la nostra vida diària, tot i que no sempre en siguem conscients. Així, el nostre contacte amb la química és constant, en el vestir o en la nostra higiene, per exemple. On és la química? es va preguntar. La resposta: a tot arreu, a través de diferents productes que consumim diàriament. En rentar-se: gel, xampú, dentífric, desodorant; en vestir-se: fibres d'origen natural: cotó, llana o fibres artificials i sintètiques que es basen en les naturals. I va analitzar les substàncies que els componen i quines són les seves funcions.

Teresa Fortuny

L'escriptor Pep Coll ens visita

Com ja és tradicional, el Departament de Llengua Catalana i Literatura ha convidat un escriptor a l'Institut. En aquesta ocasió ha sigut el lleidatà Pep Coll, Premi Sant Jordi de Novel·la, per participar el 22 de març en una sessió amb els alumnes de 1r i 2n de batxillerat que prèviament havien llegit una de les novel·les de l'autor: *L'abominable crim de l'Alsina Graells*.

Pep Coll va iniciar la sessió amb una exposició sobre la seva manera de treballar i després es va sotmetre a una llarga bateria de preguntes que havien preparat els alumnes a l'entorn de l'ofici d'escriure i sobre els diversos aspectes de la novel·la que havien llegit.

ER.

Anem al teatre

Els alumnes de 1r de BAT vam assistir a la representació de la versió teatral de la novel·la de Pio Baroja *El árbol de la ciencia*, que havíem llegit a classe.

És una de les novel·les més representatives del gènere existencial, que narra la trajectòria vital d'un heroi o un antiheroi en conflicte amb les forces irracionals. Podem dir que respon a "novel·la de formació del personatge". Desenvolupa la vida d'Andrés Hurtado, un personatge perdut en un món absurd. La trama constitueix una contínua successió de desenganys. El seu ambient familiar fa del noi un personatge sol i abandonat, que no obstant això té una gran set de coneixement esperonat per la necessitat de trobar sentit a la seva vida.

Els alumnes vam seguir amb molt d'interès la representació. I en acabar ens vam fer aquesta foto de grup amb els actors.

Hayat Bouazama

Visitem l'Expotècnic

Organitzat per Orientació Acadèmica, alumnes de 4t han visitat l'Expotècnic per tal d'orientar-los en els estudis que poden continuar en acabar 4t d'ESO. Aquest és un centre d'exposició permanent de l'actual formació professional ubicat al Complex Educatiu de Tarragona, a les instal·lacions de l'Institut Pere Martell; disposa d'un espai de més de 600m², on són representades vint famílies professionals d'un total de vint-i-tres.

En aquestes visites guiades per la Laura, orientadora educativa, els alumnes han rebut informació sobre el sistema educatiu a Catalunya, les diferents opcions acadèmiques, orientacions sobre els requisits i proves d'accés als graus mitjà i superior;

també s'incloïa un dossier informatiu de l'oferta de Cicles Formatius de grau mitjà i superior del proper curs 2012/13. En el recorregut per l'exposició la nostra guia anava explicant una per una totes les famílies professionals, centres on realitzar-los i les característiques dels diferents cicles formatius.

Carmelo Moya

Anem de colònies

Les colònies de 2012 dels alumnes d'ESO de l'institut es van dur a terme a la Casa de Colònies Can Riera de Ciuret. Aquesta casa es troba ubicada al terme de Fogars de Montclús, en ple parc natural del Montseny i a pocs quilòmetres del Turó de l'Home. La casa va ser construïda al segle XVI i els actuals amos són descendents de qui la construïren i encara conserven el cognom que dona nom a la casa Ciuret. La seva ubicació al parc natural fa que estiga en un indret de gran bellesa que permet gaudir i conèixer amb la natura. Les activitats van ser diverses, com ara olimpíades amb esports curiosos, orientació en el camp, tirolina, arc, jocs cooperatius, senderisme, activitats nocturnes i vetllada musical.

Josep Vicent Tortosa

Practicant anglès a Londres

Del 21 fins al 25 de març els alumnes de 2n de Bat vam anar a Londres. Van ser quatre dies molt divertits perquè vam visitar un munt de llocs entre els qual destaquen The Buckingham Palace, St James Park, Stamford Brige, el Big Ben i Harrods. A part d'aquest llocs que per a mi van ser els més destacats també vam visitar tres museus i alguns dels carrers més emblemàtics de la ciutat de Londres.

Probablement allò que més ens va agradar van ser les tendes, amb molta quantitat de productes i de bona qualitat. Ens va cridar molt l'atenció el Metro de Londres, ja que era sempre ple de gent però per a sorpresa nostra el vam entendre molt aviat ja que estava molt ben organitzat i sobretot hi havia molts panells informatius que faciliten que no et perdis. I va ser al metro on es van produir algunes de les millors anècdotes i és que molts de nosaltres ens vam quedar alguna vegada sense pujar a causa de la gran aglomeració de gent que hi havia entrant i sortint.

Juan Fran Moreno

Homenatge a Machado en terres de França

Un any més, el Departament de Llengua Castellana i Literatura ha rendit homenatge a Antonio Machado en la seva sepultura a Cotlliure. El viatge ha servit també per visitar la zona, des de Carcasona a Perpinyà; participar en el Premi Internacional de la Fundació Antonio Machado i en l'intercanvi amb estudiants d'allà.

Aquest any, l'intercanvi s'ha fet amb estudiants del Lycée Pablo Picasso. Aquest és un centre del sistema públic francès que imparteix batxillerat i estudis superiors de FP, creat per l'expresident de la regió de Llenguadoc-Rosselló, George Frech, en honor del pintor malagueny. Posteriorment els estu-

dients de Perpinyà ens han tornat la visita a Tarragona.

Jesús M. Borrallo

Viatge de fi de curs a Roma

El passat dia 26 de març els alumnes de 1r de Bat vam sortir amb destí a Roma per tornar el dia... Bé, haviem de tornar el 29, però la vaga general ens ho va impedir perquè havien cancelat el nostre vol. Durant més de dues hores els professors van estar buscant solucions i al final van decidir tornar un dia abans. Una llàstima, encara que aquesta fos la millor solució. Tot i així vam disfrutar el viatge.

Una de les coses que més em va agradar va ser la Fontana de Trevi. La llegenda diu que tot aquell que hi llenci una moneda (el ritual exigeix que sigui d'esquena amb el braç dret, per sobre de l'espatlla esquerra) acabarà tornant a Roma. Si es llancen dues monedes hi trobarà l'amor i si se'n llancen tres, el que

Sergi Ramos

De projecte Comenius a Hongria

Un curs més, 13 alumnes de 1r de batxillerat participen juntament amb estudiants europeus, aquest curs de Suècia, Polònia, Alemanya i Hongria, en un

projecte Comenius, enguany sobre l'aigua: *Water gives life*, a la ciutat de Debrecen, propera a Budapest. Durant cinc dies han compartit experiències, han assistit a activitats acadèmiques i han visitat la zona. El dia 23 van presentar el projecte que han estat elaborant durant el curs, de manera molt satisfactòria.

Concurs literari de Sant Jordi i proves matemàtiques Cangur

Reunit el jurat del concurs literari de Sant Jordi 2012 de l'Institut Campclar de Tarragona, format pels professors dels departaments de Llengua i Literatura, ha acordat concedir els següents premis:

Primer cicle d'ESO:

Primer premi en llengua catalana al treball titulat: *L'esperit lladregot*, d'Omar Navarro, de 2n B. Segon premi en llengua catalana al treball titulat: *Missió imprevista*, de Marc Colilla, de 2n B. Primer premi en llengua castellana al treball titulat: *El vagabundo*, d'Elena Velasco, de 1r B. Segon premi en llengua castellana al treball titulat: *Mi familia y yo*, de Clara Carrascosa, de 2n. B

Segon cicle d'ESO:

Primer premi en llengua catalana al treball titulat: *La unió fa la força*, de Chaima Agba, de 4t B. Segon premi en llengua catalana al treball titulat: *Sentiments*, de David Romero, de 3r. B. Primer premi en llengua castellana al treball titulat: *Rust*, de Mar Godall, de 4t B. Segon premi en llengua castellana al treball titulat: *En busca de los profesores perdidos*, d'Elena Fernández, de 3r. C

Batxillerat i Cicles Formatius:

Primer premi en llengua catalana al treball titulat: *Reflexions*, de Sergio Viader, de 1r de bat. B. Segon premi en llengua catalana al treball titulat: *La tercera casa de l'avinguda*, de Lorena Álvarez, de 2n bat.B. Primer premi en llengua castellana al treball titulat: *Un día normal*, de Javier Mombiela, de 1r bat. A. Segon premi en llengua castellana al treball titulat: *Historia de la princesa de sant Jordi*, d'Arnau Rodríguez, de 2n bat. A.

El Cangur: Així mateix, es van repartir les distincions als alumnes que han obtingut millors resultats en les proves Cangur de matemàtiques que organitza la Societat Catalana de Matemàtiques de l'IEC, a Carlos De la Heras Cifuentes, Javier Mombiela Laborda i Arnau Rodríguez Rubio.

ER.

18ena Mostra Instrumetal

El dia 10 de març, els alumnes de l'Orquestra van participar en la 18ena Mostra Instrumental, que com cada any se celebra a l'escola St. Estanislau de Koskta, a Barcelona.

En aquesta edició hi van assistir una trentena d'alumnes del nostre institut, des de primer d'ESO fins a Batxillerat.

El programa que van interpretar anava des de la música clàssica, amb una ària del personatge Papageno de la "Flauta Màgica" de Mozart, passant pel music-hall amb un vals titulat "I wonder who's kissing her now", per acabar amb el fragment de cinema musical del film "Mary Poppins": "A spoonful of sugar".

Els nostres alumnes van participar tocant el piano, flautes sopranos, saxo contralt, guitarra elèctrica i percussió.

La interpretació va ser molt aplaudida tant per part dels pares dels alumnes que van assistir al concert, com per part de tot el públic present.

Les escoles ens visiten

Com el curs passat, l'orquestra del centre ofereix audicions a escolars de la zona. En aquesta ocasió han estat tres, els concerts. El dia 8 de maig va venir l'escola de Ponent amb els alumnes de 1r de Primària. El dia 11 l'orquestra es va desplaçar a fer el concert a l'escola bressol La Baldufa del barri del Pilar, per als alumnes de P2, i el 18 van venir els alumnes de P2 de les escoles bressol La Taronja i el Ninot.

Montserrat Esporrín

Observatori social de Tarragona

OBSERVATORI SOCIAL

Pla d'Inclusió i Cohesió Social
de Tarragona

Un nou espai web que acaba de posar en servei l'Ajuntament de Tarragona amb l'objectiu de treballar en favor de la inclusió:

<http://www.tarragona.cat/lajuntament/conselleries/serveis-a-la-persona/serveis-socials/observatori-social-de-la-ciutat-de-tarragona/>

L'observatori social de Tarragona, a través de l'Oficina tècnica del pla local d'Inclusió i Cohesió social de Tarragona, és una eina de la ciutat per: informar i assessorar sobre els diferents serveis i

recursos per combatre l'exclusió social a la ciutat de Tarragona; recollir, sistematitzar i posar al servei dels professionals i la ciutadania dades i recursos referents a serveis socials, salut, pobresa, educació, treball, etc.; facilitar la planificació i l'avaluació conjunta de les accions inclusives, promoure el treball en xarxa per ser més eficaços en la intervenció i sensibilitzar la ciutadania i afavorir la cohesió social.

Al web de l'observatori hi podem trobar: un cercador de recursos inclusius, notícies i novetats, eines per a professionals, informes i estudis, treball en xarxa, diagnòstic social participatiu de la ciutat, i dades estadístiques.

Parlem amb Aurora Sáez, graduada en Treball Social

Quan es va fer aquesta pàgina?

La pàgina la vam començar a fer al mes de maig de l'any passat, tot i que no va estar oberta al públic fins al setembre. De totes maneres, és un espai que es troba sempre en construcció.

Qui hi participa?

L'objectiu és que hi participi tothom que tingui alguna cosa a dir en temes de pobresa, d'inclusió, de cohesió social, etc. (Hi teniu un petit glossari on podeu consultar les definicions d'aquests termes). Qualsevol aportació és ben rebuda, ja que sense la participació dels diversos professionals i de la ciutadania, la pàgina no seria possible.

Amb quin motiu es va fer?

Des del Pla d'Inclusió i Cohesió Social de Tarragona es va creure oportú crear una eina per poder detectar i comprendre el coneixement sobre les desigualtats, i un espai on es pogués compartir informació relativa a la lluita contra la pobresa i l'exclusió social, en el marc de la ciutat de Tarragona.

Perquè vau optar per un web i no un blog?

Perquè les possibilitats tècniques que dona un web són molt més amplies, i des de l'Ajuntament es va creure més oportú seguir amb el seu model de pàgina web.

Des que està en marxa, quantes visites heu rebut?

De mitjana, en aquests darrers mesos hem rebut unes 400 visites mensuals, però esperem que aquest nombre vagi creixent conforme anem fent difusió de la pàgina.

A través de la Web rebeu consultes?

Com a Observatori Social, sobretot rebem consultes des d'altres serveis de la ciutat per assessorar-los de les diferents dades en què estem treballant. Per part de la ciutadania vosaltres sou els primers a fer-nos preguntes sobre el web.

Conforme anem avançant amb els continguts de la pàgina, introduïrem noves formes de participació perquè l'accés sigui més fàcil.

Teniu algun Facebook o penseu tenir-lo per tenir un contacte més directe?

Actualment ens trobem en una fase d'expansió i de donar a conèixer la pàgina. Quan tinguem tots els espais consolidats sí que està pensada la possibilitat d'utilitzar altres recursos de comunicació, com pot ser tenir una pàgina de Facebook o de Twitter.

Teniu previst incorporar nous continguts? Quins?

Si, en funció de l'adaptació a les diverses necessitats que van sorgint. En l'apartat del Mapa de Recursos, per exemple, encara ens queden molts serveis per posar, i pel que fa a altres apartats, estem sempre atents a noves publicacions, estudis o informes que van sorgint.

Per concloure, ens agradaria molt saber la vostra opinió sobre la pàgina i els seus continguts, i si creieu que s'hauria d'introduir quelcom que no hi sigui. Gràcies.

Hayat Bouazama

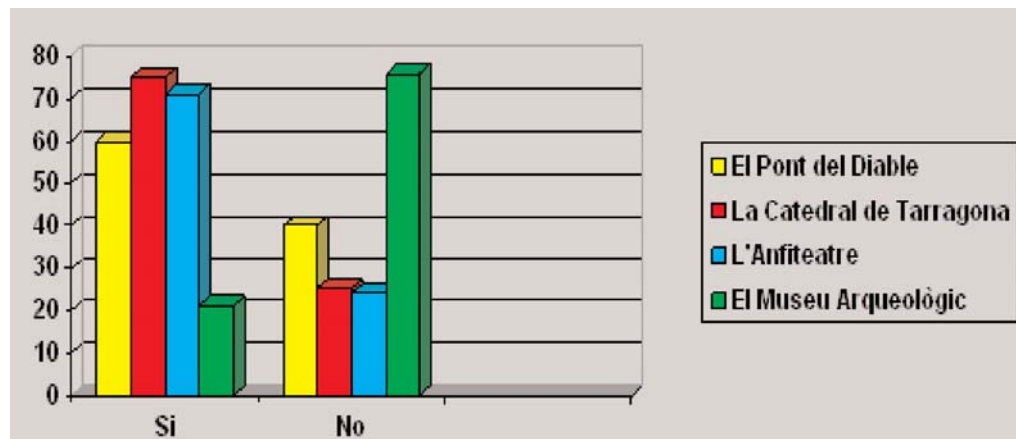
Coneixen la ciutat, els nostres estudiants?

Seguint amb la radiografia dels nostres alumnes a través d'enquestes, en aquest número ens hem proposat saber el grau de coneixement que tenen de Tarragona.

Fitxa tècnica de l'enquesta

En aquesta ocasió ens hem decidit per fer una enquesta als alumnes més grans de l'institut, del segon cicle d'ESO i de Batxillerat. En total han estat enquestats un 75% d'aquests alumnes.

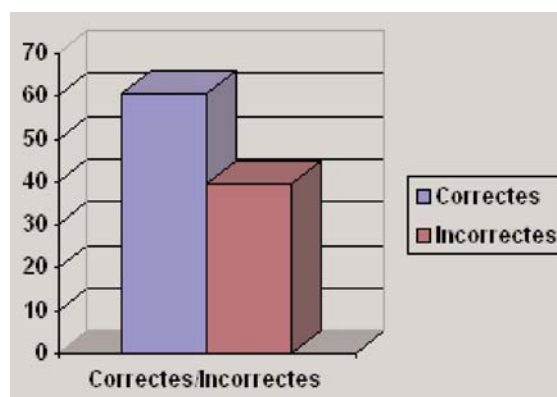
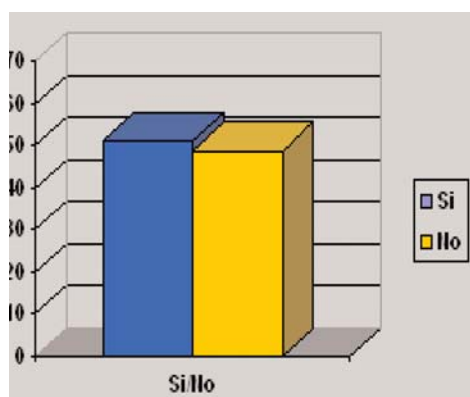
Han visitats alguns dels llocs més emblemàtics de Tarragona?

Sorprèn que gairebé un 80% no hagin anat mai al Museu Arqueològic, tenint en compte que la majoria són alumnes de batxillerat. I que quasi un 40% no hagin trepitjat el Pont del Diable, aqüeducte romà en un esplèndid estat, que a més és un espai magnífic per caminar o fer bicicleta de muntanya.

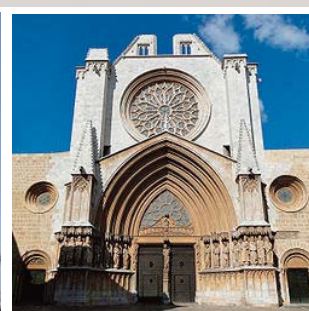
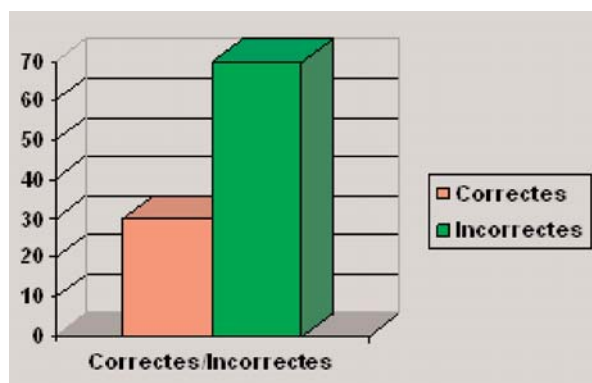
Coneixen les expressions populars per referir-se als llocs?

Malgrat que gairebé tots són nascuts a Tarragona, només el 60 % respon correctament i sap que al casc antic l'anomenem Part Alta. I un excessiu 50% ignora que l'expressió "tocar ferro" es refereix a anar fins a la barana del Balcó del Mediterrani.

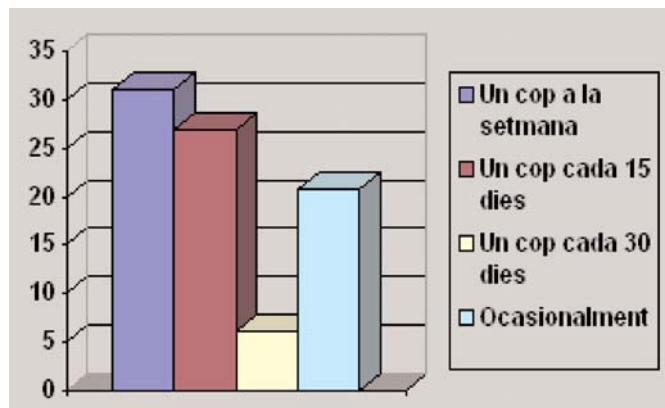

I les escultures de la Rambla?

Mentre que el 84% sap, més o menys, que l'estàtua dels Despullats commemora els herois de la guerra del francès de 1811, potser perquè n'acabem de celebrar el bicentenari, un 70% ignora que l'estàtua que hi ha al capdamunt de la Rambla, al Balcó, està dedicada a Roger de Llúria (o Lauria/Loria), militar d'origen calabrès educat a la cort dels reis d'Aragó a Barcelona i al servei d'aquests. Fou el més famós i victoriós almirall de l'Armada Reial durant el regnat de Pere el Gran.

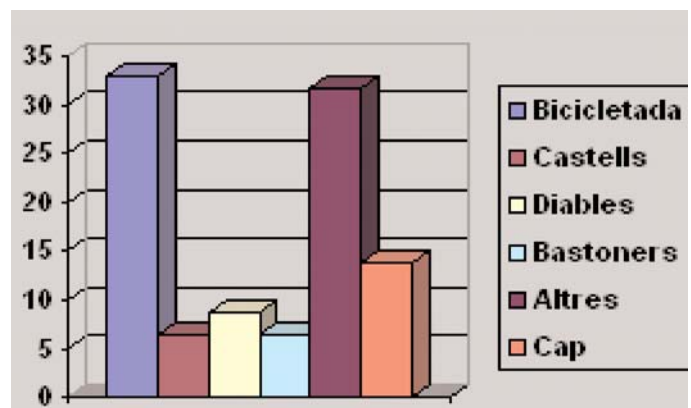

Amb quina freqüència van al centre?

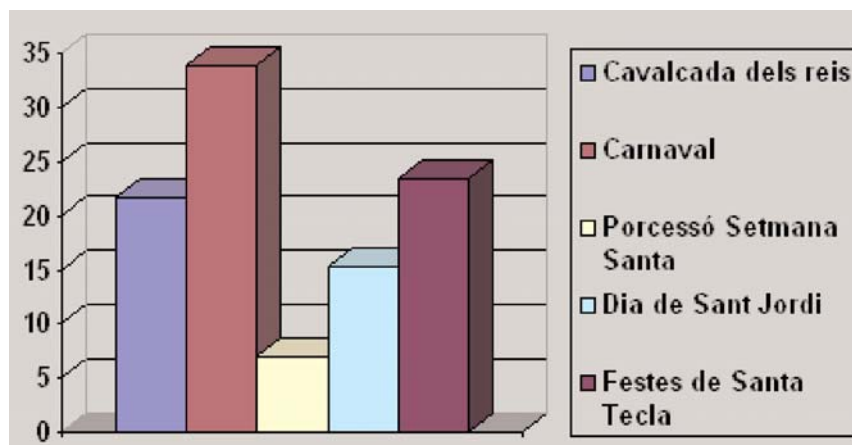

Anar a Tarragona és l'expressió habitual, com si no hi visquessin i no hi fossin, ja. Però per què no, si el Departament d'Ensenyament ens enviava les cartes C/Riu Segre, Torreforta, i hem hagut d'insistir perquè ho corregissin. Expressió col·loquial o no, un 20% no hi va més que ocasionalment i només un 31% hi va un cop per setmana. No hi van gaire, no hi participen gaire.

Participen en les activitats?

Escassa, molt escassa la participació en activitats lligades a les festes populars, que en cap cas no arriba al 10%. Ni castellers ni bastoners ni diablers i grups semblants poden confiar gaire en els joves d'aquests barris. L'única activitat en què participen, i tampoc no gaire - un 33% - és la bicicletada i un inconcret altres que abraça sobretot festes de barri.

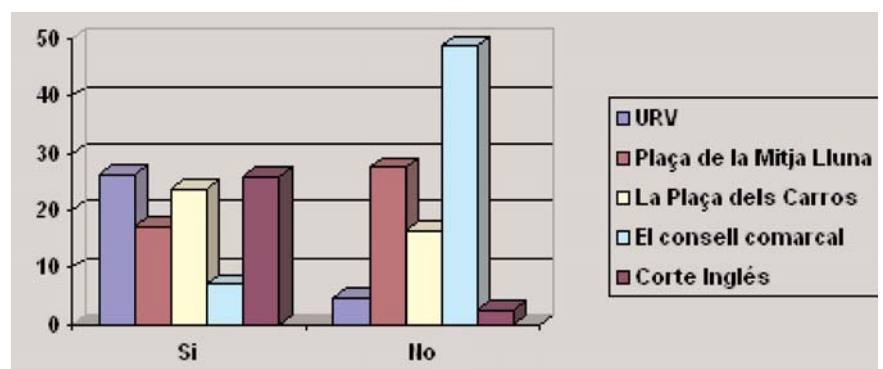

I les celebracions?

Seguint amb la tendència ja apuntada, la participació, encara que sigui com a públic, en les celebracions festives de la ciutat és també pobra i en cap cas no passa del 33% i és per Carnaval. Poca tirada religiosa, amb un escàs 6% en la processó de Setmana Santa, llunyania amb el dia de Sant Jordi (15%) i un sorprenent, donada l'edat dels enquestats, 20%, en la cavalcada de reis.

Saben situar-se?

No gaire. Les respostes afirmatives en cap cas no arriben al 30%. Ni tan sols la universitat, empatada amb el Corte Inglés, tot i que l'enquesta la responen tots els alumnes de batxillerat. Inorància garibé total del Consell Comarcal, tot i estar al costat de la Catedral. Si heu de quedar busqueu un altre lloc.

TOT SOMNI ES POT ACONSEGUIR AMB DEDICACIÓ I ESFORÇ.

Mari Carmen Moreno. Diplomada en Ciències Econòmiques i Llicenciada en ADE.

Quin any vas començar a l'institut?

Al curs 2003-2004.

Què vas estudiar quan vas sortir de l'institut?

Primer vaig estudiar un cicle de grau superior de gestió comercial i marketing, i després la diplomatura de Ciències Econòmiques i Empresariales. Però aviat vaig adonar-me que la meva vocació era la docència, per això vaig estudiar el CAP i vaig fer les pràctiques al nostre institut. Quan vaig acabar la diplomatura, vaig començar la llicenciatura d'ADE. Durant la carrera em van concedir una beca per a estudiar a Nova York i dos més per a estudiar a la UIMP, on vaig perfeccionar l'anglès. Quan vaig acabar la llicenciatura vaig fer un Postgrau de formació de persones adultes i un sobre inversió a la borsa.

I el món laboral?

Estant a l'institut vaig fer pràctiques d'administrativa en una empresa, on després vaig treballant durant 2 anys. Més tard vaig treballar en una entitat bancària. Quan vaig acabar la llicenciatura, em van oferir feina a la universitat com a professora associada per al Departament d'Economia, i fer classes a Turisme i a Economia i Empresa. D'altra banda porto des dels 14 anys fent classes. I ara he pogut obrir el meu propi centre de formació.

Obrir aquest centre era un projecte molt antic, veritat?

Sí. La veritat és que sempre m'ha agradat fer classes, per això vaig decidir fer el treball de recerca de batxillerat sobre un pla d'empresa, en concret, una acadèmia. En aquells anys era un somni poder arribar a tindre la meva pròpia acadèmia.

Però tu ja feies classes abans. Tens alguna anècdota que recordis?

Uf! Porto fent classes des dels 14 anys. Anècdotes? Un munt! Però la més important per a mi és el nom que té el meu centre. Us ho explico: fa anys feia classes extraescolars d'anglès al col·legi de Camp Clar, a nens fins a sisè, i els més petits eren de parvulari. Un d'ells va arribar un dia a classe i es va equivocar i em va dir: *mariS*, i tota la resta no parava de riure, i desde llavors tots els nens em deien *mariS*, fins que va arribar un moment que fins i tot mares i pares, i persones que no co-

neixia, es pensaven que el meu nom era *mariS*. Així que vaig decidir que el nom que m'identifica és aquest. Avui encara hi ha gent que entra al meu centre i es pensa que aquest és el meu nom.

Què hi feu a l'Acadèmia?

Treballem amb professors d'universitat i titulats universitaris (tots antics alumnes de l'institut); tots tenim, almenys una llicenciatura i cada professor és especialista en la seva matèria. És un centre de formació: fem reforç escolar, preparem totes les proves d'accés i la selectivitat, fem cursos d'idiomes, cursos a empreses, preparem proves oficials, etc. També fem un estudi i un seguiment pedagògic a cada alumne.

Serà la teva activitat professional en el futur?

Sí, ja que cada cop estudia més gent i és necessari tindre una formació competent, per a tindre una bona posició al mercat laboral. També perquè les necessitats dels alumnes van augmentant; per exemple, actualment tenim alumnes amb dèficit d'atenció, amb problemes de dislèxia, superdotats... que han de tindre un seguiment especial, i que a casa no els poden ajudar.

Quins records guardes de l'institut?

Guardo molts bons records.

De fet, estem organitzant pel facebook un sopar per a tornar a veure companys que viuen fora i que no hem tornat a veure, o que ja tenen fills! A vegades, ens reunim els amics de l'institut i ens agradaria tornar als barracons, a classe amb els companys, amb els profes...i no tindre tantes responsabilitats com ara!

Que t'agrada fer en el teu temps lliure?

La veritat és que no tinc molt temps lliure, però l'aprofito per ballar en un grup de flamenc i sortir amb els amics.

Vols afegir alguna cosa més?

Sí, a tots els alumnes que esteu a l'institut: aprofiteu aquesta etapa que, tot i que alguns segur que penseu que és un "rollo", us puc assegurar que la trobareu a faltar en un futur; i que treballeu força perquè així arribareu a aconseguir tots els vostres somnis. Moltes gràcies a tots els professors que feu possible que els alumnes arribin a aconseguir els seus propis somnis.

Naomi Silva

